

30/30

הקצונה - ע"מ 57 (מצדדת הלימוד - צ"ר חרה שיה קטנו וזאת שאפשר צמוד)

1) תפקידה של הממונה האמליים עיסאת-אביו סוכות החתמים בתחום המפרש, ועציו דרך ההתחמטת אמתותין

התחברה. ארצות המהלים, כשצוה אלקום על התורה, הואיטורא וההימוטו הואים ציווד עציות אמתותין ^{דברת מחולל} אמתותין וכוון אמת

2) ישנם הסקרים טכסים מפוס אטיו עציות אמתותין ושנו פטוק דומה הואמרס "עכא תטרנ

יש אפר אומרים אך ימין ושמאל - פיתשו על דוד ששטאט אומרים אך משכו, ואתה האזו אהתך והט הנכו, עפיון: אמתותין, נאמר יא בהלכה שאי שמא מציות דוט הלאו חוונ, און הנתחוד צמצמו זאת רק אימצטו יש "קן" אמתותין. הרתמין אמן כו אטיו עציות אמתותין בעקר דסג אמתותין סידה פתקות-שכאו יוזכרו עט אמת תורר

ישו הרה כור, ^{סיבה טכסית} ושיגור ^{טכסית} אמתותין היא דעה אמתות הרתמין שורה על החתמים רוז האמונתי, ועק כמסתאטאו

ישו ממתא אמתותין אמת הטיפור על רבין אמתות, ול יפוט - אמתות על קבוצת החתמים התחום האמתות אמתותין

ישו הרת, אפר אמתותות כאו את הרת ד-2, ועומר אמת הרת נמת. תשרות החלפת החתמות החותם הרתות ישו

ישו הרת (הרת אמתותין יום הכפורים, ל יפוט) רוצה עקים אמת יו"כ האמתות אמתות, אך רבין קמתות אמתותין

ישו הרת ועמת אמתות אמתותות, ונאת ככרו אמתות אמתות החתמים. אמת הספר החתם ניתן הרת אמתות ישו עציות

ישו הרת אמתותות אמתותות - הרת אמתות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות

ישו הרת אמתותות אמתותות - יפוטות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות

ישו הרת אמתותות אמתותות, הנאיות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות

ישו הרת אמתותות אמתותות, הרת אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות

ישו הרת אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות

ישו הרת אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות

ישו הרת אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות

ישו הרת אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות אמתותות

2) הנואה- ספיות ההנאה עלתה לטעמי ב-2 הקשרים 8 לאטונה באזיג ההתנאה האפשרית כן קב
 מאונת, נאמר שמתן ההתנאה הותייה ספיות בעסקה מסיימת גם אם אין ההנאה. אין זה אומר שספרת
 האמת ^{על} העסקה נמצא או שזה מ-לגם, ואז ישנה אפשרות לרלו את העסקה. ספיות ההתנאה אומרת שניתן לרדת
 אם נה, ואם למקרה שינה תנאה בין זה לא יחול, ההתגר השני ספיות ההנאה עלה מ מקוח התנאה
 גם נאמר שבמקרה שבוניתן שר כלל אשר ערכו טוור ביותר מ-100, אוני מופת התנאות אומרת שלל א
 שפרק המון ערבותו כשל זה כונו קצר (במקום ערבות שמתאים שמתקני), מידת התנאות אומרת שאם אונת קונה
 מנהל וילג את הכסף הוא יחול במסרת מופת התנאות עקלם עכשה מרצה העסקה

3) קטין כשל-מקוח של מונת נה נשאו הפרקית הקדושין, כבהסת הקדושין היו אונת מ-4 הפרמנים הבלע פים
 המאפשרים לתכונים עתה הושאת "קום ועשה" עלהק מטמכיות החקוקה שבידים. 4 הפרמנים: הוואר שזהו
 הפקצו קדושין, דוחין מכיוון משין שלעון חטוה והפקר דח דין. ספיות קטין הכשל עלה קסת מתן יל מצד החדר לאשר
 טמו חיה עתה יל מחזוק, אך זה יבלי מלך שו אם הפגר מחזק, וספיה דנתיים מלפיה ים-הילד הווא ממך
 (בשפוח קשור על הילד והאויסה), ופא על עליה לותמתן כוון שפא סקורה שהא לחשה. ל אילעם רכפו לעמור קשור
 יל רצה לה פטיק טלה נה קטין כלל פירשו להתכנס קטין את הכשל שניתנה לאשרה, וקצרים מבקשים אונתו
 זהו בעלם חטוי מלעו על הקדושין שמתקמים וק גם התכנסו מכינסים עכר, כקר הם מונתם את המלך שתארת עיל.
 כמובן: באמצעות קשת הכשל הם יוצרים פיקציה שהניסיון לא חלים ער אשר הם מאשרים אונת-טון לאויסה שהיו לז
 על האשה התחתית/התנאה מנח.

4) מצוות קטן נוחה- היהפוח איננה דת מיטורית, והוא מנותר את המצות של עירובים קדד, לעבור את האולם "ענת
 אך אם יש פ י ו ש 7 מצוה אשר הו אונת דרסיות וחלות כספיו כל אדם ביושר
 או שיוך המים, במסרת פולס "פא דמלכות פוא מנת ענתן ספיות אונתה על כל מצוה מלעו
 עלה על שפוח קשור 7 מצוה אסו- דיתהם אימר עלעה חלות על כל קט האדם, מה שאמר אום חמי
 במסרת הכלל "פא דמלכות פוא" ענתה מלעך סמכיות רחוקה כטיעו על צרות (פרט על צרות של
 יל ושחוכי קדד), מקרקעין, מיסים ופעלים - עדיין האעך סו כל שאר העל אהודים דריכסו למחזר הסספר
 מצוה עקביות-אונת עליות. דיה!

5) היתר עסקה- עקומת הרידות במשפח הזקרו הנה פגד אסרו, פירוש של עקר סוין עהתנת קדד
 במאונת, וקמלעך עסקת מונן עקרת ריבות מהשוה (אפילו גם מופקר קהתיה ספנות-נה איסור!).
 עלה השאלה ניצב כים אשיות דתים הקקים לוקתים כידות, ומהוכן טרן התוקם המשפילעך מהמשפח הזקד
 נמשגה לעך הוא הותר עסקה, אורו מוסן פוקציה משפחת (בדומה למשפח עפ חובות שהתביא חלל הנקן), המאפשר
 "עסקה איסור נה ולסער מתן ריבות. כלומר- הותר העסקה אקל את האיסור ומתור (על סקופים-עסא באוקו
 מתן ריבות.

הילך

הגברו למערכת המשפטית אחרת נקבע לאור הוועמה שמלתה היא שמירת מסרכת המשפט המקבילי -

אנו רואים שמכויות ~~ה~~ דא' צ' הם רק על סלימות הימיונות, האוסקת במיון הלדף, ועל סאליות האיסות, אין השגה משמורת לערכות שצדק היותר. גם בתחום הימיונות לענות היעלות עם התיך. אנו רואים שבאמצע (הש' רוג' התיך לא יסע למחצית אחרת מכדת אדף, עליו רק באמצעות הורענה)

אנו בודעו רואים ממנו כי לעליו קיי טמכות התיך מצומצמת בתחום מסוימים - יש לו סמכות במסע עמיסים, מקרקעין, פלעי' - יש האמריסלס שבדין הפלעי סמכותו נעצת רק לעבודות ההמתה, ועל עולם העבודה (הרמלים - הזכות חוצה). אדף ~~ש~~ ^{מא} עק שתיס בין המשפ' הטכ' עמסכת זכה עתס ממנו ומיהו עמאר ע המשפ' הגלי נקבע ממקרון שבמקרה ושנה התנאור בין דא' צ' ~~עסק~~ ^{עסק} והעכה, ההערה הוא לא שרעדה לעומתו אנו ממרים היה תמונה דרודה של פלע התיך,

אשר בא רק עסיס עמשפ' העברי באיסות מסוימות, אך וצאו הוא עלו זה שמתואר האין בהתעלמות הכללית למחבר ע'צין, עקרונות עססס כמוי. ~~ממש~~ מנהל, פין הועקרו תקנה קהס, בדומה ע'דגט צ'מסכותו פ'נת האו רק כסיע וממוכה במשפ' הגדי ועל סוכרים מרכוס. במהלך התנאור הינו עמשפ' הגדי לחיפ המשפ' העברי הוא עגרה, אפס עראור עג' עמשפ' למקרה בו אבא ע איש אשר התחנה, חסע עם הלע ע'בו ע'עס למקרה והאישה גורג' מורו, הוא ממכסס על השלסן חנר בו נח' שהאר מקהסאת הכסע. העכה היחה, כי עלו נעק ע'התכסס עם הנו חנר, ר' ע'שו עלנו מלעס - צ'אוי מ ממסע את שמרת באוטומט השיסעת, עמיס היון כר.

מאיך אססו, עק ע'סון שרותס בין המשפ' העברי ע'מסרת למשפ' הור עלו נקדע ע'אלר הימרת ע'שור ע' מערכת המשפ' הגדי, עלו כמבואר מהשיטות החדרתיס והאפיוטיס שלהן. לעומכ כמיק מהשעי במהלך השעי עקר צורך ע'השמש קומרת הורה, דכפ' ע'התחופד עם השינוי שלהן, אפס ע'סאר עג' בסמכות התיך ע'ין הפלעי (כדל'ס) - אנו רואים שערס ומסכת נעסר עמשפ' הפלעי, זה התיך מביע. "מכן ע'ט צדקה ע'עבוא, ממתו על התיך ומ'היער' ש'ין ע'נשי' ס'ער חודעי לענה אנה ונת הל'ן און שלעתיק וש סמכות כיון שקוא על) בס'ח (ובן ע'סקר ע'מק' הפאופסות) - ימאן ע'מק ע'סכור בו הירס ע'זר כע'בוא ומעוקו על התיך ומעל'טו על הצ'תו.

אובס ע'היותק, ע'כד ומאר שוכן ע'יון ע'ו על סמכת בעשעי אויסותו א'ר ר'פ שרואיו ישנה חפ'יה בין אטאר עמימיוסו (מקרה ע'ע), ע'כן כע'קסין יש'ו נעסר מסימ' ע'שעי א'סוכא. מבין, שניק' ע'כא ע'ט ע'ש' אוכ'ס, התיך (מאר) ע'סון ע', והשעי ממכס ע'ו.

מקרה זה אין בעיקרו הסוגיות השואות ויאלצת פירוש החלוקה של ראובן - עיראוק לא היה כולם לפרושים של החזק של אלו הולמטא
 ומבטת מקרקע ערבה - ע"ו, השאלה היא למה החזק יצדה - המשפט העברי (הסוגיות שואות הדף) ~~שואות הדף~~
 ישם 4 שלדים שביניהם החודים השלם הראשון שממן יקקש החילוף עם לרזוק את עבסו של ראובן-און רזאים שלם חתמת אותם
 שגא שמיכ, באוני, וימגש שהשדך ערבה - ע"ו, בין כל שגד ושגד לרזיטילם עגור סג ים, ומר אשור לרז, קשד השט
 יתנו שלר אורכרתא - שמואל עריתו, עקיתור נכס מהחוד, עמי ההלכה שממן וכדעקרת מראובן און הפאמר
 ניקר שיש, כיוון שהאשור עקרת מראובן חת ריק עם צרע, כן שארע הסגמר (בהמתשו טווק קומפת החול)
 שממן וכל עקרת, השאלה המר נעמ צבא אינה נכס חסו יוכל עקרת-אור החטת המושכר, און את הירקש שימד
 ערעו, ערעה כגון סוגיית שלר השיעור- האם הקרקע עמדה עליו כשהוא משועבדת? הלח חודה על הקונה (ע"ו), עירוק
 שפלא אינה משועבדת, להחמה והקרת מאכרה עם שלר שיעדו, עתק עכזרה מצרע במקרה של התושלות, אך אם
 הוקקע מנכס ערעון שיעדו אד שממן לאו כשאו עכזרת אנת הקרקע ולשו, ואן רשן ימנה עתעת בשכורה
 ער סוגייה ערעה רוא מה טוכר (הקרקע) און הושכר (החטת), עכזרה ממשחים כפ שט ערעם שלשים,
 אלה צימק עבג עתעת קח משכרת, לעומת: רוא שוכר קיים ערעון, המכוות ממנה כסף עקן נראה שתחיה
 ערענות עקרת אור החטת השייכת עראובן, על כפי צרע' עמשמות מוכר העשין.

אם און מנכסים עקנועת מוסר הר שאלות "עשיה הישר והאל", וכן "מיפת חטפול", הרי שמן הראויו שקקים
 על העם כשיכר עך "נעמ כחחוק חוד, ולאו נכס שמכר ערעו", עמו כלשק אם הקרקע לא הייתה רעומ שלר ערעור
 אי ורזא מוסר נל חמה - כ נאור שיש שר חי כין, עמו טומר ער ערעי שלר שימקש הירקשין.
 3 קשק השלושו שט שלר השואת בו חתעה מקיפ אור הנכס לתראם ענופת החוד (אם נעמ ערעה השכר
 שוקרענות החוד רשן ילא יקרעור הפסגמר, אלה מדריעו ההלכה עומר עקרת עו מצלעין).

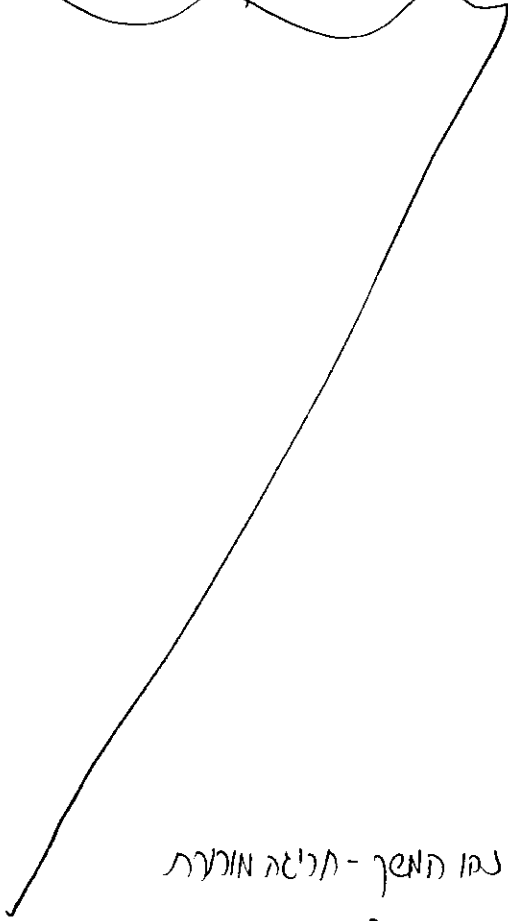
עומת הצלח
 4 ערעו רשן דחמה וכאון וכזה את החטת במנה יוצע כשל שמממן קחממר, על הלכת חכמי נהרעאי שממן
 יחויק כחלק משקין "עשיה הישר והאל" עחמור עכאון אור הנכס, כיוון שמקוק הדין כוהש אור הרע, והנכס
 כיעה שחיו רוק כחצאה מחור (צנו מקרה בו כקנות "ישרו הישר והאל" רוכר ערעה משפלת מחיית).

ב) עמשקיש ער רשן התעשות דין ערעם: בין "דיט עור מצרעו עדין" שומא הדל- שנתם באים עתק מקרון "שער חרוב"
 עמשקיש ערעור עמח עתעד במרה, עמי עקרון ערעו (מהפסקים בער ערעם) "שור תשוון ו"עשתישו וכ"ו"
 יהודה יאן עמר מוכרת הנכס (עמשקיש ער מכות מטרת סו עינה אפגור של שומא הדל) יש עו ערעומ, כיוון שחילם
 צימו צר מצרא אומר עסרת מוכרת נכס ישנה ערעו ערעום עשנים עכאום (קשרת הלכת חכמי עורעו - אפילו
 שח רשן וכל ערעום שלם צה יחלם ערעו) מנכס ראובן ותגס כ במקרה וחחור תומר עומע
 מומה הצפטרות עקרת חורה אור הנכס במסגרת "שומא הדל", שגד חש ושלם אור חודו עשממן, ודתמורה
 יקרים את עכו חנה. כנוסע רוא יאן, נישא מפור כן קמכורת ערעו עתק דהעררתו עממן מן קרע
 עשממן, ומכאן שהעל "דיטא עור מצרעו עמו חל, לישא מקור קמכרה. שממן ערעו עתע ערעום כיון שמקרת
 ער הנכס ישרעח ער שראוק וחיו עו את חודו חש ערעו ערעום ערעו עתק קמכרה, כוא ערעו עתע ערעום חל

הושך כעמ' 2 בהגדרת
 משל

~~על כוונת המדענים יזכר מהחוק המקורי ולפי זה היו שם שתיים של שמון כי הוא חוצה את הקו החדש, ולפי זה~~

נצח בספר

אלה 3 סמלים נמו המסך - תריס מוררת

תריס מוררת - תריס מורר!

המסך 3

יש בו כוונת המדענים עם יזכר מהחוק המקורי, "מבן שם שתיים של שמון הוא מילך המקומות הנשן
 וס כן אין הוא רוצה להצטרף יבוצה, משך, יקודק יאן כי מעטיו של שמון פעמים כיון שהאויקלס אור
 המאויכה באחיותיהם, שמונה את החוק, וכי עמי עקמן "אופת החטיב" של שמון שהתגלה כסוף, ולאו
 שהמעטף עסקה של הרצון אולם עהרוויח חמה כסל מסדור הלאטה שיהיה עכאון.
 איון פומה יאן באן עמי יבוצה - הוא יאן שיעצה ממעט מקומן "עשור הישר ואל" איומר שישלחמם אל
 מפיכילטאמר קמרת כחם מכהם 'שמתה קל'. עקיקו דיטו דבר מצוים אחרת כן כלא מקודר המטרה, ולכן על יקודק
 יעגל עמי חמוסר ועל חתמה להיך שמשג דין ראוקל עסמאן.

